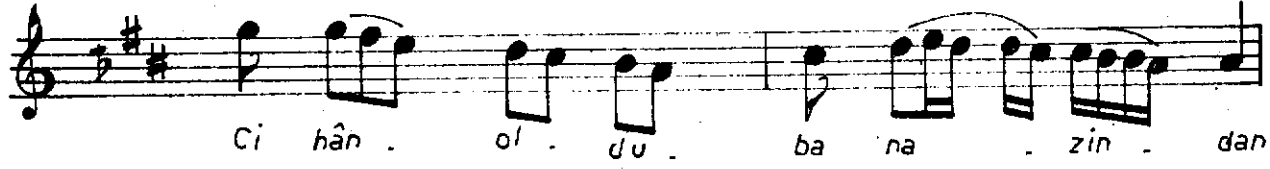

HİCÂZ
(ilâhî)

ÜSTAD-I EKREMİM
İSMÂİL HAKİ BEY

DÜYEK

Y.Ömürlü

Senin derdinle ey cânân cihân oldu bana zindan
Gezersem gülsitan içre görünür gözüme külhan

Bir özge derde dūğ oldum kimesne bilmez ahvâlim
Yürürüm sūretâ hurrem gönüldür dembedem giryan

Yakıp dâğ eyledi bağrım muhabbet âteşi ammâ
Bana her dâğ-ı hûnînim görünür bir gül-i handan

Gamım şâdî demem hemdir bana giryem tebessümdür
Bi-kullî âlemin halkı olur bu hâlîme hayran

SEZÂÎ nâr-ı hasretle yanıp yakılmazdır kârım
Ciğer biryan gönül sūzan gözümden kan akar her an (1)